U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Městský soud v Praze,** se sídlem Hybernská 18, Praha 1, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, o návrhu Městského soudu v Praze na přikázání věci podle § 9 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 A 328/2011,

takto:

Věc vedená u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 A 328/2011 **se přikazuje** Krajskému soudu v Hradci Králové.

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou ze dne 28. 5. 2011 podanou u místně nepříslušného Krajského soudu v Praze domáhá ochrany před nečinností žalovaného, na kterého se obrátil s žádostí o poskytnutí informace jako na povinný subjekt dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění. Krajský soud v Praze usnesením sp. zn. 44 A 53/2011 – 16 ze dne 29. 9. 2011 věc postoupil k rozhodnutí místně příslušnému Městskému soudu v Praze.

Městský soud v Praze předložil Nejvyššímu správnímu soudu návrh na přikázání věci jinému krajskému soudu v souladu s ustanovením § 9 odst. 1 s. ř. s. Městský soud v Praze svůj návrh odůvodnil skutečností, že vzhledem k tomu, že žalovaným je Městský soud v Praze a žaloba směřuje proti nečinnosti tohoto soudu, u nějž působí soudci, kteří by o podané žalobě měli rozhodovat, mohla by tato skutečnost vyvolat objektivní pochybnosti o nepodjatosti všech soudců specializovaných senátů Městského soudu v Praze.

Žalobce ve vyjádření k návrhu na přikázání věci jinému krajskému soudu vyslovil nesouhlas s přikázáním věci Krajskému soudu v Praze a Krajskému soudu

v Plzni. Žalovaný svého práva vyjádřit se ve smyslu ustanovení § 9 odst. 3 s. ř. s. k tomu, kterému soudu má být věc přikázána, nevyužil.

Nejvyšší správní soud shledal návrh Městského soudu v Praze na přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu důvodným.

Ustanovení § 9 odst. 1 s. ř. s. upravuje možnost Nejvyššího správního soudu přikázat věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát. V citovaném ustanovení je upraven případ tzv. delegace nutné, která je podmíněna vyloučením všech soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu, který má věc jako soud věcně a místně příslušný projednat a rozhodnout. S ohledem na výše uvedené skutečnosti nelze pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného městského soudu sestavit senát, a z toho důvodu jsou splněny zákonné podmínky pro přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu.

Předsedkyně senátu Městského soudu v Praze, kterému podle rozvrhu práce přísluší věc projednat, poukázala na důvody pro vyloučení všech soudců, kteří vyřizují agendu správního soudnictví, neboť v projednávané věci je žalovaným Městský soud v Praze. V těchto případech lze mít důvodné pochybnosti o nepodjatosti těchto soudců, protože žalovaným správním orgánem je Městský soud v Praze, což je subjekt totožný se správním soudem, který by měl ve věci rozhodnout, a nelze proto vyloučit určitou míru pocitu sounáležitosti s touto institucí. Všichni soudci specializovaných senátů tohoto soudu jsou tudíž pro možnou podjatost vyloučeni.

Ke vztahu objektivní pochybnosti o nepodjatosti soudců Nejvyšší správní soud odkazuje na rozhodnutí zdejšího soudu ze dne 30. 9. 2005, č. j. 4 As 14/2004 - 40, na které ve svém návrhu poukázal i Městský soud v Praze, ve kterém zdejší soud vyslovil, *„že vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci má být založeno nikoli na skutečně prokázané podjatosti, ale je dáno již tehdy, jestliže lze mít o jeho nepodjatosti pochybnost“*. V tomto ohledu je vhodné poukázat i na obecnou právní zásadu *„nemo iudex in causa sua“*, dle které nikdo nesmí být soudcem ve vlastní věci, a ve sporu mezi dvěma subjekty musí vždy rozhodovat nezávislý třetí subjekt. Tato obecná pravidla jsou obecně uznávána jako zásady spravedlnosti a to i tehdy, jestliže nejsou normativně vyjádřena v pozitivním právu (srov. Knapp, V. Teorie práva, C. H. Beck, Praha 1995, str. 83).

Vzhledem k důvodnému vyloučení všech soudců specializovaných senátů Městského soudu v Praze jsou splněny podmínky pro delegaci jinému krajskému soudu stanovené v ustanovení § 9 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto přikázal věc Krajskému soudu v Hradci Králové, neboť v jeho působnosti se nachází bydliště žalobce.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. ledna 2012

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu